

Ruum endale ja uutele mõtetele

Sisearhitekti elukutse pakub väljakutseid – tuleb omada inseneri taiplikkust ja olla loominguline kui kunstnik. Huvitavatest väljakutsetest ja üllatusmomentidest ruumide kujundamisel räägivad kolm Eesti sisearhitekti.

Tekst **Lola Annabel Kass** Fotod **Jüri Seljamaa, Terje Ugandi, Tiiu Lõhmus, erakogu**

Kamjole disainitud magamistoamööbel.

Hillar Mänd

Mis on olnud Teie huvitavaim projekt?

Kui midagi konkreetset välja tuua, siis on selleks kindlasti Kamjo magamistoa mööblikollektsiooni kujundamine koos kolleeg Aet Seirega. See oli üks selliseid põnevaid kogemusi, kus lõpptulemuse juures oli nauditav kogu tööprotsess. Olla tegev toote kujunemise juures algusest lõpuni ja teha koostööd toredate tellijate ning paljude teiste põnevate inimestega kodu- ja välismaal.

Kamjo juures on eelkõige oluline kvaliteetse une tagamine, kuid kindlasti ka esteetika. See on stiililt väga art deco-lik ja seega maitsekas.

Kamjo disaini juures lähtuti 1920–30ndate ja Jaapani stiilist. Sellest ka vorm ja geomeetrised mustrid ning

kujundid, mis meenutavad *art déco* kunsti. Viimane seostub meile tõesti eelkõige elegantsusega ja annab edasi luksusliku üldmulje. Kindlasti on luksuslikkus ka Kamjo juures oluline võtmesõna. Kuid kanga materjali ning mustrite valikul lähtuti ka voodi funktsioonist. Kohandatavate voodite juures on eriti oluline kujundite valik, et need voodi igas positsioonis oleksid toimivad. Oleks ilus vaadata.

Kas Teil on oma lemmik sisekujunduselement või sisekujundusvõte?

Lemmik sisekujundusvõtet mul vist ei olegi, kuid püüan võimaluse korral kasutada naturaalseid materjale. Puit ja looduskivi on trendidele väga vastupidavad ja vananevad kindlasti kaunimalt kui tehis- ja imitatsioonmaterjalid.

Tiiu Lõhmus

Milline on olnud siiani Teie huvitavaim projekt?

Tegelen peamiselt ajalooliste hoonete interjööridega ja minu huvitavamad objektid on olnud koolimajad ja kirikud – näiteks Vanalinna Hariduskollegiumi hoone, mis sai ka Kultuurkapitali auhinna, Tallinna Reaalkool, Rootsi-Mihkli kirik, Rooslepa kabel.

Viimase, Rooslepa Püha Maarja kabeli sisustus oli hävinenud. Kabeli sisevaidetest oli säilinud paar üksikut udust fotot. Tellija soovis aga taastada interjööri võimalikult endisel kujul. Eriti oluline oli Eestis haruldase asetusega kantsel. Kavandamisel oli abiks Eesti Vabaõhumuuseumis asuv, sama ehitusmeistri poolt valmistatud Sutlepa kabeli kantsel.

Renoveeritavates hoonetes tuleb kogu aeg ette olukordi, kus seisad silmitsi küsimusega, kuidas leida lahendus, milline on sobivaim kujundusviis. Keeruline on olukord siis, kui enam mitte midagi säilinud ei ole, kuid soov on interjäär siiski võimalikult ajaloolisel kujul taastada. Taastada saab analoogiate, fotomaterjali abil ja silmas tuleb pidada hoone funktsiooni.

Kas Teie töös tuleb tihti ette olukordi, kus tuleb teha kohaspetsiifika tõttu unikaalseid lahendusi?

Ajaloolises keskkonnas tuleb sageli ette, et sellist mööblieset, detaili või valgustit, mida ette kujutada, ei olegi võimalik leida. Siis tuleb ise projekteerida. See protsess on huvitav, alates kontseptsiooni loomisest kuni lõpptulemuseni.

Kuidas jõudsite teadmiseni, et soovite saada sisearhitektiks?

Koolis käisin praeguses Jakob Westholmi Gümnaasiumis, mille arhitekt Herbert Johanson oli projekteerinud ülifunktsionaalse ja täiusliku ruumiprogrammiga. Arvan, et õppimine selles koolimajas,

